

COLUMN

Hans Maas

Ook in Rotterdam zijn schilderswijken

De burgemeesters van Rotterdam en Den Haag bellen elkaar regelmatig.

Aboutaleb belde zelfs naar Van Aartsen toen die vakantie vierde. Wat hij zei is onbekend, wat hij dacht, is klontjes: nu eens niet Rotterdam met de lont in het kruitvat, waar bevolkingsgroepen met bijlen zwaaien en extremisten hun kans ruiken, niet de Afrikaanderwijk maar de Schilderswijk. Ahmed steekt zijn collega een hart onder de riem, maar knijpt ook zijn handjes dicht. De stoom over jihad en kalifaat, over Judas en Hamas had ook uit Rotterdamse oren kunnen komen. Of Groningse. Zoals rellen als die in de Afrikaanderwijk in 1972 ook hadden kunnen uitbreken in Vlaardingse of Enschede.

Getto's als de Schilderswijk vind je ook elders, het is nagenoeg toevallig dat daar de lonten branden. Neemt spanning weg, maar dat mag niet betekenen dat politici dus achterover kunnen leunen. De Schilderswijk moet hoog op de agenda staan in alle steden waar jongeren radicaliseren en mensen reageren. Juist minder druk op de ketel geeft verstandiger beleid. MH17, James Foley, Gaza, is dat lokaal? Ja, dat is het. Niet dat we hier ook maar iets kunnen doen tegen het inkleuren van atlagrenzen met bloed, wel hebben we in Rotterdam de korte lijntjes vanuit 176 nationaliteiten, plus de korte lijntjes naar ons eigen gemoed. Vraag mij niet om een mening over separatisten en reliwaanzin-

nigen, die is net zo heetgebakerd of genuanceerd als de uwe. Wat ik wel weet is dat je in eigen omgeving altijd moet doen wat kan. Dat is monitoren, opvoeden, communiceren, ieder-

Verbeter de wereld met kleinere klassen

een een stem en liefst ook kans op werk geven. Slechts dat vermindert de escalatie. Niet Big Brother of een grote mond, maar kleinere klassen! We leerden niets van de Afrikaanderwijken, omdat we daarna de klassen van 23 naar 27 naar 32 lieten groeien en scholen fabrieken lieten worden. Geen onderwijzer kreeg nog tijd om zijn leerlingen echt te leren kennen, laat staan de ouders, laat staan dialogen tot stand te brengen, laat staan de wegbezuinigde buurtwerker of Oom Agent erbij te halen. Verbeter de wereld, maak kleinere klassen, 23 is nog veel te groot.

ROTTERDAM

Vierde deel van havenreeks

Het vierde deel van de boekenreeks 'Mooie schepen en banen in de haven' komt er aan. De auteurs Cees de Keijzer en Hans Roodenburg krijgen vrijdag het eerste exemplaar overhandigd van Ronald Paul, directeur infrastructuur en maritieme zaken bij het Havenbedrijf Rotterdam. Het 112 pagina's tellende boekwerk met 82 foto's kost 18,95 euro. Uitgever is het Rotterdamse Coolegem Media.

ROTTERDAM

Rook in computer-ruimte EUR

Een rookpluimpje uit een computer in een kelder van de Erasmus Universiteit in Rotterdam activeerde gisteren de automatische brandmeldinstallatie. De brandweer heeft de computerruimte nagekeken. Niemand raakte gewond.

HELLEVOETSLUIS

Tempel is nu burgemeester

Wubbo Tempel is gisteren door de commissaris van de Koning Jaap Smit beëdigd als waarnemend burgemeester van Hellevoetsluis. De CDA'er volgt vanaf volgende week Erik van Heijningen op, die een functie krijgt bij de Raad van State. Tempel was voorheen fractievoorzitter van het CDA in Rotterdam en tot aan de gemeenteraadsverkiezingen, afgelopen maart, was hij wethouder in Korendijk. De verwachting is dat hij ongeveer een jaar als burgervader in de vestinggemeente blijft. Daarna wordt gezocht naar een vaste, kroonbenoemde, burgemeester.

ROTTERDAM

'Slag bij Waterloo' is weer terug

De Waterloostraat in de Rotterdamse wijk Kralingen is komende zaterdag voor de elfde keer het toneel van het Slag bij Waterloo Festival. Van 13.00 tot 23.00 uur zijn jonge kunstenaars, beginnende bandjes en gevestigde namen uit het hele land te zien en te horen.

Antikraker: De witte boorden lagen op de grond

◀ Het Regina Pacisklooster in Rotterdam wacht op een nieuwe eigenaar. Belangstelling is er zeker, zegt makelaar Mickey Bosschert. 'We kiezen voor het beste bod en het plan dat het klooster eer aandoet.'

FOTO'S JAN DE GROEN

Klooster te koop

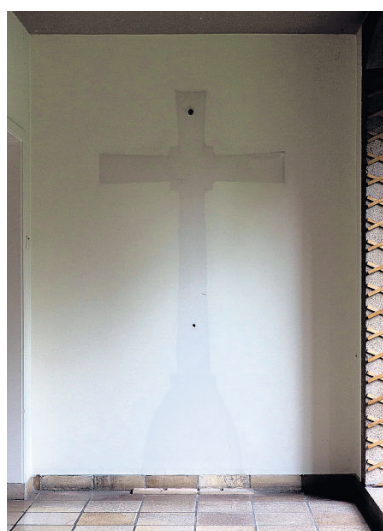
ROTTERDAM | Er komt weer leven in het Regina Pacisklooster in Rotterdam. Nadat de monniken vertrokken en de boeddhisten misgrepen, staat het klooster nu te koop en strijken antikrakers er neer.

JITSKE-SOPHIE VENEMA

De voetstappen van de monniken zullen hebben geëchood in de lange en hoge gangen van het Regina Pacisklooster in Rotterdam, pal tegenover Marconiplein. In diezelfde gangen staan nu de verhuisdozen van antikrakers.

Kunstenares Wendy leidt geïnteresseerden trots rond langs de klokkentoren, de geheimzinnige kelders en groene tuin die haar tijdelijke woning rijk is. Samen met vijf andere bewoners brengt ze weer leven in het oude huis van de geloofsdienaars.

Twee jaar geleden sloten de Broeders van Maastricht de deuren van hun klooster. Sinds de oprichting in

1930 waren ze met zo'n dertig broeders, op het laatst nog maar met zes. Dat was te weinig om het enorme gebouw, God en zichzelf te dienen. De oude mannen trokken zich terug in het moederklooster in Maastricht, waar ze tot hun dood verzorgd worden.

Toch lijkt het of ze nooit verdwenen uit Rotterdam. De 39 slaapkamers staan vol art-decomeubels, op

▲ Kunstenaar Wendy leidt bezoekers rond in het oude klooster.

◀ In de gangen zijn de sporen van de monniken nog te zien. Twee jaar geleden sloten de Broeders van Maastricht de deuren van hun klooster.

de werkbanken ligt hun gereedschap, her en der zwerven lege sigarenkistjes. „Toen ik hier aankwam, lagen de witte boorden nog op de grond. Het is of ze een blokje om zijn, hun frituurvet zit nog in de pan,” vertelt Wendy.

Na de monnikenverhuizing werd gezocht naar herbestemming. Het leek beklonken met het initiatief van de boeddhistische organisatie Phuntsok Chö Ling. „Wij wilden het Instituut van Duurzaamheid, Vrede en Compassie stichten. Een plek waar boeddhistische monniken woonden, zzp-ers konden werken en

wijkbewoners elkaar zouden ontmoeten,” blikt Hannie Hameeteman terug op het project van 1,7 miljoen euro. „De plannen waren heel ver, maar op het laatste moment was er een andere koper. Zó spijtig...”

Dat plan ketste echter af en het klooster bleef op slot. Maar nu zijn de ramen weer open en staan er nieuwe pannen op het fornuis. Precies zoals Mickey Bosschert van Reliplan, makelaar voor religieus vastgoed, het graag ziet om kopers mee aan te trekken. Het klooster moet 2 miljoen opbrengen, misschien wel meer. „Er zijn 25 gegadigden, variërend van een christelijke leefgemeenschap, een jongerenhotel, een Chinese school, én het boeddhistische instituut. We kiezen de partij met het hoogste bod en het beste plan, dat het klooster eer aan doet.”